**Број: 120-01-[redacted]/2026-01**

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Милице Кадовић и Ирине Ристић, чланова већа, решавајући по жалби [redacted], изјављеној против решења председника [redacted]. године, на основу одредби члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05…9/26) и члана 136 Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16…2/2023 – одлука УС), у правној ствари признавања права на плаћено одсуство, на седници одржаној [redacted].2026. године, донела је

**Р Е Ш Е Њ Е**

**ОДБИЈА СЕ** жалба [redacted], изјављена против решења председника [redacted]. године, **као неоснована**.

**О б р а з л о ж е њ е**

Решењем председника [redacted]. године, одбијен је захтев државног службеника [redacted] распоређене на радном месту самосталног извршиоца за финансијско пословање, у звању самосталног саветника у [redacted], у седишту суда, за остваривање права на плаћено одсуство у трајању од једног радног дана и то дана [redacted]. године, по основу обележавања крсне славе – [redacted], као неоснован.

Против наведеног решења, [redacted] благовремено је изјавила жалбу због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и битних повреда поступка. Истакла је да је решење донето погрешном применом члана 4 став 1 тачка 1 Закона о државним и другим празницима у Републици Србији, којим је прописано право запослених да не раде у дане верских празника и то православци на први дан крсне славе. С обзиром на то да је крсна слава пала у недељу, која је по закону и распореду рада у [redacted] већ нерадни дан, рестриктивним тумачењем закона од стране првостепеног органа жалиља је у потпуности онемогућена да искористи законом загарантовано право на један плаћени радни дан одсуства у току године, ради прославе славе. Предложила је да Жалбена комисија судова усвоји жалбу, поништи ожалбено решење и одобри коришћење плаћеног одсуства, или да предмет врати првостепеном органу на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао код свих навода из образложења ожалбеног решења.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Према образложењу ожалбеног решења, жалиља, државни службеник [redacted] поднела је [redacted]. године захтев за коришћење једног дана плаћеног одсуства и то за [redacted]. године по основу верског празника – крсне славе – [redacted] и да је првостепени орган увидом у календар верских празника за 2026. годину утврдио да крсна слава – [redacted]) у 2026. години

календарски пада у недељу. Како је жалиља тражила плаћено одсуство за [redacted] (понедељак) који је редован радни дан у суду, а не дан крсне славе који је [redacted]. године – [redacted], првостепени орган је на основу члана 4 став 1 тачка 1 Закона о државним и другим празницима („Службени гласник РС“ број 43/2001, 101/2007 и 92/2011), одбио захтев жалиље из разлога што позитивно правни прописи Републике Србије не предвиђају могућност преношења, односно одлагања коришћења овог права на први наредни радни дан за разлику од појединих државних празника.

Према члану 1 и 1а Закона о државним и другим празницима у Републици Србији („Службени гласник РС“ број 43/2001, 101/2007 и 92/2011), државни празник Републике Србије јесте Сретење - Дан државности Србије који се празнује 15. и 16. фебруара, те Нова година, Празник рада, Дан победе и Дан примирја у Првом светском рату, тако да се Нова година празнује 1. и 2. јануара, Празник рада - 1. и 2. маја, Дан победе 9. маја, а Дан примирја у Првом светском рату 11. новембра.

Чланом 2 наведеног Закона, прописано је да се у Републици Србији празнују и верски празници, и то: први дан Божића (7. јануар) и Васкршњи празници почев од Великог петка закључно са другим даном Васкрса.

Према члану 3 наведеног Закона, у дане државних и верских празника који се празнују у Републици Србији не раде државни и други органи, привредна друштва и други облици организовања за обављање делатности или услуга, осим на Дан победе који се празнује радно.

Према члану 3а овог Закона, ако један од датума када се празнују државни празници Републике Србије падне у недељу, не ради се првог наредног радног дана.

Према члану 4 став 1 тачка 1 истог Закона, запослени имају право да не раде у дане верских празника и то православци - на први дан крсне славе.

Из цитираних одредби произлази да Закон о државним и другим празницима у Републици Србији прави разлику између празновања државних празника и верског празника - крсне славе. Наиме, наведени закон јасно прописује да запослени има право да не ради на први дан крсне славе и не предвиђа померање у случају да дан крсне славе падне у нерадни дан, као што то предвиђа у случају празновања државних празника, те је правилно првостепени орган одбио захтев жалиље као неоснован.

Стога су неосновани жалбени наводи да је првостепени орган о праву жалиље на плаћено одсуство у трајању од 1 дана – [redacted]. године ради обележавања Крсне славе – [redacted] одлучио рестриктивним тумачењем закона и да је жалиљи у потпуности онемогућено да искористи законом загарантовано право на 1 дан плаћеног одсуства у току године, ради прославе крсне славе.

Одсуствовање са рада на дан крсне славе не спада у случајеве када запослени има право на плаћено одсуство, који су таксативно набројани чланом 16 Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 38/19…49/26), о чему послодавац на захтев запосленог одлучује посебним решењем.

Жалбена комисија судова ценила је и остале наводе жалбе и нашла да нису од утицаја на законитост и правилност ожалбеног решења, па је на основу члана 170 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

**Упутство о правном средству:**
Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

**Председник већа**

**Мира Ђорђевић**

**ДН-а:**
-[redacted] – 2 примерка,
од којих један уручити жалиљи
-Архива